

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Milady Tomkové a soudců JUDr. Bohuslava Hnízдила a JUDr. Brigity Chrástilové v právní věci **žalobce: O. M.**, proti **žalovanému: Ministerstvo vnitra**, se sídlem Praha 7, Nad Štolou 3, o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě č. j. 24 Az 341/2004 - 25 ze dne 7. 10. 2004,

takto:

- I.** Kasační stížnost **se odmítá.**
- II.** Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

Žalobce (dále jen „stěžovatel“) podal kasační stížnost proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě č. j. 24 Az 341/2004 - 25 ze dne 7. 10. 2004, kterým byla zamítnuta stěžovatelova žaloba proti rozhodnutí žalovaného č. j. OAM - 1833/VL - 20 - 08 - 2004 ze dne 19. 5. 2004, jímž mu nebyl udělen azyl a jímž bylo vysloveno, že se na stěžovatele nevztahuje překážka vycestování.

Nejvyšší správní soud nejprve zkoumal, zda kasační stížnost je podána osobou oprávněnou a zda je podána včas. Stěžovatel byl účastníkem řízení, z něhož napadené usnesení vzešlo (§ 102 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, dále jen „s. ř. s.“), a kasační stížnost je tak podána osobou oprávněnou. Pokud jde o otázku, zda byla kasační stížnost podána včas, pak podle § 106 odstavce 2 věty první s. ř. s. musí být podána do dvou týdnů po doručení rozhodnutí. Podle věty poslední téhož ustanovení nelze zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti prominout.

Z obsahu soudního spisu vyplývá, že stěžovateli byl nyní kasační stížností napadený rozsudek doručován do vlastních rukou; marný pokus o doručení je vykázan dne 18. 11. 2004. Téhož dne byla zásilka obsahující nyní napadený rozsudek uložena, v úložní době si ji stěžovatel nevyzvedl a učinil tak až po vrácení zásilky krajskému soudu dne 8. 12. 2004. Účinky doručení nyní napadeného rozsudku nastaly podle § 46 odst. 4 zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu, ve znění pozdějších předpisů, za použití § 42 odst. 5 s. ř. s. již dne 29. 11. 2004, tj. dne následujícího po dni, na který připadl konec desetidenní lhůty podávané z § 46 odst. 4 s. ř. s., jenž však nebyl dnem pracovním. Kasační stížnost byla podána osobně dne 28. 12. 2004.

Musí-li být kasační stížnost podle § 106 odst. 2 s. ř. s. podána do dvou týdnů po doručení rozhodnutí, proti němuž směřuje, pak lhůta pro její podání uplynula dne 13. 12. 2004. Byla-li tedy kasační stížnost podána až dne 28. 12. 2004, stalo se tak po zákonem stanovené lhůtě, jejíž zmeškání nelze prominout, a byla tak podána opožděně. Tu Nejvyšší správní soud poznamenává, že lhůta by nebyla zachována ani za situace, pokud by byla počítána až od skutečného převzetí nyní napadaného rozsudku stěžovatelem, k němuž došlo dne 8. 12. 2004.

Ze shora uvedených důvodů Nejvyšší správní soud postupoval podle ustanovení § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. za použití § 120 s. ř. s. a kasační stížnost odmítl, aniž by se mohl zabývat návrhem na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti a aniž by bylo zapotřebí rozhodovat o stěžovatelově návrhu na ustanovení zástupce z řad advokátů pro řízení o kasační stížnosti.

Výrok o nákladech řízení se opírá o § 60 odst. 3 s. ř. s. za použití § 120 s. ř. s. Byl-li návrh na zahájení řízení, jímž je v tomto případě kasační stížnost, odmítnut, žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 1. června 2005

JUDr. Milada Tomková
předsedkyně senátu